

Τα Θαύματα της Αγίας Ζώνης

/ [Αγιορείτικα](#)

Απειρα είναι τα **θαύματα** που έχει επιτελέσει κατά καιρούς η **Τιμία Ζώνη**. Εδώ θα αναφέρουμε μερικά μόνο από αυτά.

1. Το πλοίο παραμένει ακίνητο

Κάποτε η Τιμία Ζώνη προσκλήθηκε από τους κατοίκους της Αίνου. Οι μοναχοί που

την συνόδευαν φιλοξενήθηκαν στο σπίτι ενός ιερέα, του οποίου η σύζυγος αφαίρεσε κρυφά ένα τεμάχιο της. Όταν οι πατέρες επιβιβάστηκαν στο πλοίο για να αναχωρήσουν, αν και η θάλασσα ήταν γαλήνια, το πλοίο έμενε ακίνητο. Βλέποντας η πρεσβυτέρα το παράξενο αυτό φαινόμενο αισθάνθηκε το σφάλμα της και παρέδωσε στους πατέρες το τεμάχιο της Ζώνης. Τότε μόνο το πλοίο μπόρεσε να αποπλεύσει. Εξαιτίας του γεγονότος αυτού κατασκευάστηκε η δεύτερη θήκη, όπου φυλάσσεται ως σήμερα αυτό το τεμάχιο.

2. Περιπέτειες της Αγίας Ζώνης

Κατά την επανάσταση του 1821, ύστερα από παράκληση του λαού της Κρήτης που μαστιζόταν από την πανώλη, η Αγία Ζώνη μεταφέρθηκε στο νησί. Όταν όμως ετοιμάστηκαν οι μοναχοί να επιστρέψουν στην Μονή, τους συνέλαβαν οι Τούρκοι και τους οδήγησαν στην αγχώνη. Η Αγία Ζώνη εξαγοράσθηκε από τον πρόξενο της Αγγλίας Δομένικο Σανταντώνιο. Από εκεί μεταφέρθηκε στην Σαντορίνη, στην νέα κατοικία του προξένου. Η είδηση μεταδόθηκε σε όλο το νησί, και μετά από ενημέρωση της Μονής από τον επίσκοπο του νησιού, στάλθηκε ο προηγούμενος Διονύσιος, το 1831, στην Σαντορίνη. Ο πρόξενος ζήτησε για την απόδοση της Αγίας Ζώνης 15.000 γρόσια, και ο λαός με συγκινητική προθυμία συγκέντρωσε το ποσό. Έτσι εξαγοράσθηκε η Αγία Ζώνη και γύρισε στην Μονή Βατοπαιδίου. Ότι όμως συνέβη στην Αίνο με την σύζυγο του ιερέα, το ίδιο επαναλήφθηκε και με την σύζυγο του προξένου. Αυτή, κρυφά από τον σύζυγό της, έκοψε ένα τεμάχιο πριν την παραδώσουν στον προηγούμενο Διονύσιο, με αποτέλεσμα μετά από σύντομο χρονικό διάστημα ο σύζυγός της να πεθάνει ξαφνικά, και η μητέρα με την αδελφή της να ασθενήσουν βαριά. Γι' αυτό, με επιστολή της το 1839, παρακάλεσε την Μονή να στείλει εκπροσώπους για να παραλάβουν το τεμάχιο.

Από τότε και μέχρι σήμερα στις 10 Οκτωβρίου κάθε έτους γιορτάζεται πανηγυρικά η δεύτερη έλευση της Τιμίας Ζώνης στην Ιερά Μονή μας.

3. Εξαφάνιση λοιμικής ασθένειας – Ανάσταση νεκρού

Το 1864 η Αγία Ζώνη μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη, εξαιτίας της χολέρας που μάστιζε τους κατοίκους της. Μόλις πλησίασε το καράβι στο λιμάνι, η χολέρα έπαυσε και κανένας από τους ασθενείς δεν πέθανε. Αυτό το παράδοξο θαύμα κίνησε την περιέργεια του σουλτάνου, που ζήτησε την Τιμία Ζώνη στα ανάκτορα για να την ασπασθεί.

Κατά το διάστημα της παραμονής της Αγίας Ζώνης στην Κωνσταντινούπολη, ένας Έλληνας κάτοικος του Γαλατά ζήτησε να μεταφερθεί στο σπίτι του, γιατί ο γιός του ασθενούσε βαριά. Όταν όμως έφθασε η Αγία Ζώνη, εκείνος είχε ήδη πεθάνει.

Οι πατέρες όμως δεν απελπίσθηκαν. Αντίθετα ζήτησαν να δούν τον νεκρό. Μόλις τοποθέτησαν την Τιμία Ζώνη επάνω του, ο νεκρός αναστήθηκε.

4. Επιδημία ακρίδας

Το 1894 η Τιμία Ζώνη προσκλήθηκε στην Μάδυτο της Μικράς Ασίας, εξαιτίας μιάς επιδημίας ακρίδας που κατέστρεφε τα δένδρα και τους αγρούς. Όταν το πλοίο που μετέφερε την Ζώνη έφθασε στο λιμάνι, ο ουρανός καλύφθηκε από σύννεφα ακρίδων, που άρχισαν να πέφτουν στην θάλασσα, ώστε το πλοίο να δυσκολεύεται να αγκυροβολήσει. Βλέποντας οι κάτοικοι της Μαδύτου το θαύμα έψαλλαν συνεχώς από την παραλία το «Κύριε ελέησον».

5. Ο π. Δανιήλ Κατουνακιώτης θεραπεύεται από νεφρίτιδα

Στο βιβλίο του μακαριστού Αρχ. Χερουβείμ της σειράς, «Σύγχρονες Αγιορείτικες μορφές», τ. 4, περιγράφεται η θαυματουργική θεραπεία του π. Δανιήλ Κατουνακιώτη από οξεία προσβολή της νεφρίτιδος. Παραθέτουμε την περιγραφή: «Δεν πρόλαβε καλά-καλά να φθάσει (στό Βατοπαίδι) και έπαθε οξεία προσβολή της νεφρίτιδος. Ο «σκόλοψ τη σαρκί» τον εκέντησε αυτή την φορά πολύ οδυνηρά και τον καθήλωσε για εβδομάδες στο κρεβάτι. Οι Προϊστάμενοι της Μονής τον ενοσήλευσαν με περισσή αγάπη. Περισσότερη όμως στοργή του έδειξε ο μεγάλος γιατρός του Όρους, η Θεοτόκος.

Ο π. Δανιήλ έτρεφε ιδιαίτερη ευλάβεια στην Κυρία Θεοτόκο. Την ίδια ευλάβεια, την ίδια εμπιστοσύνη και την ίδια τιμή, που έχουν απέναντί της όλοι οι άγιοι. Την ικέτευσε με δάκρυα και θερμή, και ήταν βέβαιος για την απάντηση. Ήξερε τις υποσχέσεις της. Ήταν δυνατό να μην τις εκπληρώσει; Και πράγματι. Την ημέρα που το μοναστήρι γιόρταζε την εορτή της Αγίας Ζώνης (31 Αυγούστου), ο ασθενής γιατρεύθηκε ξαφνικά και η θεραπεία του ήταν οριστική! Ποτέ πιά δεν τον ενώχλησε η φοβερή αυτή αρρώστια, που τον ταλαιπώρησε δέκα ολόκληρα χρόνια».

6. Θεραπεία π. Φιλοθέου Ζερβάκου

Ο μακαριστός Γέρων Φιλόθεος Ζερβάκος περιγράφει την θεραπεία από αφόρητους πόνους που του προκαλούσε συνεχής πονοκέφαλος. Ακούστε πώς διηγείται ο ίδιος το γεγονός.

«Ήλθομεν εις την Μονήν του Βατοπαιδίου την 31ην Ιουλίου. Εισελθών εις το Αρχονταρίκιον με εφιλοξένησαν, αλλ' εγώ εκ των αφορήτων πόνων δεν ηδυνάμην να υποφέρω. Αφού παρήλθεν ολίγη ώρα, τόσον με ηρέθισεν ο πονοκέφαλος, όπου έτρεχον ένθεν κακείθεν κρατών την κεφαλήν μου. Παρακαλέσας τον Αρχοντάρην με επήγεν εις τον ιατρόν, όστις μοί έδωσε φάρμακα προς καταστολήν του

πονοκεφάλου. Κατερχόμενος δε εκ του φαρμακείου επέρασα από την Εκκλησίαν, έτυχε τότε να είναι ανοικτή. Εισελθών δε είδον ότι εις το Άγιον Βήμα είχαν ανοίξει τα άγια λείψανα και προσκυνούσεν Ιεροδιάκονός τις εξ Ικονίου. Εισχωρήσας δε και εγώ ήρχισα να προσκυνώ μετ' ευλαβείας πρώτον τον Σταυρόν και την εικόνα της Βηματαρίσης. Έπειτα προσκύνησα μέρος του Τιμίου Ξύλου. Ωσαύτως και την Τιμίαν Ζώνην, αισθανόμενος ότι προσκυνώ ο άθλιος και ελεεινός την Τιμίαν Ζώνην όπου εξωννύετο η Πανάχραντος Θεοτόκος ασπαζόμενος δε και περιπτυσσόμενος την Τιμίαν Ζώνην μετά θερμής ευλαβείας και δακρύων, ησθάνθην, -ω του θαύματος!- ότι η ασθένειά μου υπεχώρησε και ευρέθην εντελώς υγιής! Ως μεγάλα και τεράστια τα θαυμάσιά Σου, Δέσποινα Πανύμνητε! Ας είναι υπερδεδοξασμένον και υπερύμνητον το όνομά Σου, ότι ου παύεις παρέχουσα ημίν ιάματα ψυχής και σώματος..., και εξελθών του Ιερού Βήματος ιστάμην εν τώ μέσω του ναού ως άλαλος και έλεγον καθ' εαυτόν, πώς ήμουν πριν και πώς εξαίφνης εθεραπεύθην τελείως».

7. Οι ακρίδες έπεφταν στην θάλασσα

Στο βιβλίο «Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, Λόγοι, τόμ. Α, «Με πόνο και αγάπη για τον σύγχρονο άνθρωπο», περιέχεται στην σ. 113 θαύμα της Αγίας Ζώνης. Το μεταφέρουμε.

«Έρριξες φάρμακο για τις κάμπιες;

-Έρριξα, Γέροντα.

- Τόσες καλόγριες ούτε μία κάμπια δεν μπορείτε να σκοτώσετε! Στην Κατοχή, όταν είχε πέσει ακρίδα, είχαν βγάλει εδώ στην Χαλκιδική την Αγία Ζώνη από την Μονή Βατοπαιδίου και η ακρίδα έπεφτε σύννεφα-σύννεφα στην θάλασσα».

8. Παύση λοιμώδους νόσου

Τον Σεπτέμβριο του έτους 1818 πατέρες της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου μετέβησαν στο Γαλάτσι της Ρουμανίας μεταφέροντας την Τιμία Ζώνη, τεμάχιο Τιμίου Ξύλου και την αγία κάρα του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου. Σε επιστολή του ο Μητροπολίτης Μολδαβίας Βενιαμίν μεταξύ άλλων αναφέρει: «... ιδία τε έκαστος και κοινή μετελάβομεν του θείου αγιάσματος, την παύσιν της πολυωδύνου πανωλεθρίας λοιμώδους νόσου είδομεν».

9. Έπαυσε το θανατικόν

22 Αυγούστου 1827. Ο παπα-Σάββας γράφει: «Το θανατικόν με την Χάριν της Αγίας Ζώνης από 15 Ιουνίου έπαυσεν εις την Αίνον». Από την Αίνον η Αγία Ζώνη

μεταφέρθηκε στο Διδυμότειχο. Σε άλλη επιστολή του, με ημερομηνία 12 Σεπτεμβρίου, ο ίδιος ιερέας αναφέρει: «Εδώ με την Χάριν της Αγίας Ζώνης έπαυσε το θανατικόν, καθώς και εις την Αίνον».

10. Γλυτώσαμε από το κακό

Ο π. Κοσμάς Χρυσούλας σε επιστολή του προς την Μονή γράφει: «Κατά το έτος 1915 στο χωριό μας Νεοχώρι Καλλιπόλεως κάλεσαν από την Μονή Βατοπαιδίου την Αγία Ζώνη για την επιδημία των ακρίδων και όταν ήλθε η Αγία Ζώνη, και έγινε ο αγιασμός, εμφανίστηκαν στον ουρανό μαύρα πουλιά που έφαγαν τις ακρίδες και γλυτώσαμε από το κακό».

11. Η Αγία Ζώνη στην Ιθάκη

Η κ. Ευθυμία Σοφιανού, που μένει στο Βαθύ της Ιθάκης, διατηρούσε πριν μερικά χρόνια στο σπίτι της την «αγία ζώνη», την οποία είχε δωρίσει ο Όσιος Ιωακείμ στην γιαγιά της μητέρας της Μαρίας Μολφέση- Σοφιανού.

Το ιερό αυτό κειμήλιο ήταν μια ζώνη ανοικτού καφέ χρώματος, κεντημένη με χρυσοκλωστή. Αυτή φυλασσόταν στο εικονοστάσι της οικογένειας Σοφιανού και δινόταν σε παρθένες κόρες, όπου κατά την διάρκεια του μυστηρίου του γάμου τους την έδεναν ως «παρθενικό» στο κεφάλι τους ή στην κοιλιακή χώρα.

Αυτό θεωρούνταν μεγάλη ευλογία. Κατόπιν η αγία ζώνη επιστρεφόταν στην οικογένεια Σοφιανού. Τελευταία φορά την ζήτησε μία οικογένεια προσφύγων το 1935.

Ακόμη με την αγία ζώνη στην οικογένεια Σοφιανού σταύρωναν τα παιδιά στο σπίτι, όταν αυτά ασθενούσαν.

Δυστυχώς η αγία ζώνη χάθηκε με τους καταστρεπτικούς σεισμούς του 1953.

12. Η Θάσος σώζεται από την ανομβρία

Το 1957 κάτοικοι της Θάσου ήλθαν στην Μονή και παρακαλούσαν να μεταφερθεί η Τιμία Ζώνη της Θεοτόκου στο νησί, διότι είχε χρόνια να βρέξει και η ξηρασία απειλούσε να το ερημώσει. Οι πατέρες αποδέχθηκαν το αίτημα και σε λίγες μέρες αποφάσισαν να ξεκινήσουν για την Θάσο.

Κατά την τάξη της Μονής, όταν η Τιμία Ζώνη αναχωρεί εκτός αυτής, ψάλλεται η ιερά Παράκληση. Από τον ναό με λάβαρα, θυμιάματα, κωδωνοκρουσίες και μεγαλοπρεπή πομπή συνοδεύουν οι πατέρες την Τιμία Ζώνη μέχρι τον αρσανά της Μονής. Καθ' οδόν προς την θάλασσα ψάλλεται ο Παρακλητικός κανόνας.

Έτσι έγινε και τότε, και οι πατέρες αναχώρησαν με караβάκι για την Θάσο που απέχει 2-3 ώρες από την Μονή μας. Ο καιρός ήταν καλός και δεν εφάινοντο ίχνη που να προμηνύουν βροχή. Όταν όμως έφθασαν στο λιμάνι της Θάσου, ήδη είχε αρχίσει να πέφτει καταρρακτώδης βροχή και έγινε τόση πλημμύρα, ώστε δεν μπόρεσαν να αποβιβαστούν, αλλά αμέσως επέστρεψαν πίσω στην Μονή δοξάζοντας την Υπεραγία Θεοτόκο, που πρόφθασε και έσωσε τον ευλαβή λαό του νησιού βλέποντας την αγαθή πρόθεση και επιθυμία του.